

главы-ты на дѣтца-та ся видять помалко струпе, и то е само отъ това и отъ поголѣмѣ-тѣ чистотѣ.

Както наядрѣва цѣло-то тѣло на дѣте-то, така му ставать по̀сѣврѣшени и дыхателны-ты орѣдїя, грѣды-ты и бѣлый дробѣ. На дѣте-то тогава безъ друго трѣбува прѣсень въздухъ; тогава на отворено подъ сине небо му ся остри заедно и око-то та ся въспира кѣсоглядство-то, което, да е жяль чловѣку да гяда, на днешне врѣме е завладало тврѣдѣ много. Дѣте-то кога ся роди е зяраво, кѣсогядо; оттова колкото по̀чясто ся изниса навѣнѣ, толкова по̀чясто ще гяда далечны нѣчта, и така око-то му ще ся приучи да гяда надалечъ та ще наягкне. Трѣбува да знаешъ, че съ такъво разгядванє и призиранє и духъ-тѣ на дѣте-то става по̀быстѣрѣ; божемъ щешъ сѣгядашъ, кога го изнесешъ навѣнѣ, че то тоя-си-чясѣ гяда по̀весело, ламоти и бѣрбори повечко, хлѣца и крѣска отъ радость.

Дѣте-то трѣбува и да ся пази отъ всичко, что-то бы могло да го уплаши. Нѣкога не дѣй го буди отъ сѣнѣ съ выкѣ и крѣсѣкѣ, зачтото има доста жялпы примѣры, какъ дѣте, кога ся буди така, отведнаждѣ го хващать трепкы (грѣчки, спасмы) па и падавица (паданїе отвѣнѣ). Едишъ баща си будиль чядо-то съ сладкѣ свирнѣ съ свиркѣ; съ това не искамъ да ти рекѣ да прявишъ и ты така, нѣ само искамъ да тя подеѣтѣ че не бива да си будишъ дѣте-то буйно.

У дѣте-то найнапрѣжъ ся сѣбуди и испече чювство *пипанїе* (осязанїе); дѣте-то бара и пипа всичко, что му ся испрячи, и така разбира какво е онова нѣчто. За това сега щешъ пазишъ добрѣ